IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

AWARD ON AGREED TERMS

Case No. B-44

Chamber Two

پرونده شماره ب ـ ۴۴

شعبه دو

حکم شماره ۲-۴۴/ب-۴۶۵

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL
دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده
FILED ثبت شد
DATE 24 JAN 1990
تاریخ ۴ /۱۱/ ۱۳۶۸

شرکت مخابرات ایران،

خواهان،

ـ و ـ

ایالات متحده امریکا،

خوانده.

حکم مبتنی بر شرایط مرضی‌الطرفین

---

۱ - در تاریخ ۲۵ دیماه ۱۳۶۰ [۱۵ ژانویه ۱۹۸۲] شرکت مخابرات ایران ("خواهان") ادعایی علیه وزارت امور خارجه ایالات متحده امریکا ("خوانده") به ثبت رساند و وجه صورتحسابهای پرداخت نشده مربوط به خدمات تلفن، تلکس و تلگراف را مطالبه کرد.

۲ - در تاریخ ۲۴ آذرماه ۱۳۶۸ [۲۵ دسامبر ۱۹۸۹] درخواست مشترکی به موجب بند یک ماده ۳۴ قواعد دیوان، که توسط نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران از یک سو و نماینده رابط دولت ایالات متحده امریکا از سوی دیگر، امضا شده بود، به ثبت رسید و در آن درخواست شد که دیوان با صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی‌الطرفین، موافقتنامه حل و فصل مورخ ۱۴ آذرماه ۱۳۶۸ [پنجم دسامبر ۱۹۸۹] این پرونده را که تعهدات متقابلی برای طرفین در آن مقرر شده است، ثبت و تنفیذ کند.

۳ - ماده یک موافقتنامه حل و فصل ازجمله مقرر می‌دارد که مبلغ یکصدو بیست و پنج هزار دلار امریکا (۱۲۵،۰۰۰/- دلار امریکا) به صورت یک فقره چک که "همزمان با تسلیم موافقتنامه [حل و فصل] به دیوان داوری، به نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران تحویل خواهد شد" به خواهان پرداخت گردد.

۴ - دیوان داوری متذکر می‌گردد که در "اعلام وصول" مورخ ۲۴ آذرماه ۱۳۶۸ [۱۵ دسامبر ۱۹۸۹] که توسط نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران امضا شده و منضم به درخواست مشترک است، وصول یک فقره چک شماره ۱۸۴۵۹۳۲۳ ۳۰۰۷ مورخ ۱۷ آذرماه ۱۳۶۸ [هشتم دسامبر ۱۹۸۹] خزانه‌داری ایالات متحده، همانگونه که در ماده یک موافقتنامه حل و فصل تصریح گردیده، اعلام شده است.

۵ - نسخه‌ای از درخواست مشترک و موافقتنامه حل و فصل ضمیمه حکم حاضر می‌باشد.

۶ - نظر به اینکه مفاد موافقتنامه حل و فصل با شرایط صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی‌الطرفین تطبیق می‌کند، دیوان موافقتنامه حل و فصل را طبق بند ۱ ماده ۳۴ قواعد خود می‌پذیرد.

۷ - به دلایل پیشگفته،

دیوان به شرح زیر حکم صادر می‌کند:

(الف)بدین وسیله موافقتنامه حل و فصل که همراه با درخواست مشترک تسلیم شده، به عنوان حکم مبتنی بر شرایط مرضی‌الطرفین ثبت می‌گردد که در مقام حل و فصل تمامی پرونده، بر طرفین لازم‌الاجراست.

(ب) برطبق موافقتنامه حل و فصل، خوانده، ایالات متحده امریکا (وزارت امور خارجه) مکلف است مبلغ یکصد و بیست و پنج هزار دلار امریکا (-/۱۲۵،۰۰۰ دلار امریکا) به خواهان، شرکت مخابرات ایران بپردازد.

(ج) از آنجا که چکی به مبلغ فوق توسط نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران به نمایندگی از جانب خواهان، همزمان با تسلیم موافقتنامه حل و فصل به دیوان در تاریخ ۲۴ آذرماه ۱۳۶۸ [۱۵ دسامبر ۱۹۸۹] دریافت گردید، حکم حاضر برای طرفین قطعی و لازم‌الاجرا بوده تمامی پرونده را فیصله می‌دهد.

لاهه، به تاریخ ۴بهمن ماه ۱۳۶۸ برابر با ۲۴ ژانویه ۱۹۹۰

روبرت برنر
رئیس شعبه دو

به نام خدا

سید خلیل خلیلیان

جرج اچ. آلدریچ

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL
دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده
FILED ثبت شد
DATE 15 DEC 1989
تاریخ ۱۳۶۸/۹/۲۴

در محضر
دیوان داوری دعاوی ایران ـ ایالات متحده
لاهه، هلند
پرونده شماره ب ـ ۴۴ مطروح در شعبه دو
درخواست مشترک برای صدور حکم داوری مبتنی بر شرایط مرضی‌الطرفین

به موجب مفاد ماده ۳۴ قواعد دیوان، دولت ایالات متحده (وزارت خارجه) و شرکت مخابرات ایران که از موسسات تابعه جمهوری اسلامی ایران می‌باشد، مشترکاً تقاضا دارند که دیوان داوری با صدور حکمی بر مبنای شرایط مرضی‌الطرفین، موافقتنامه حل و فصل پیوست را ثبت و تنفیذ نماید.

در تاریخ ۱۴ آذرماه ۱۳۶۸ [پنجم دسامبر ۱۹۸۹] طرفین پرونده شماره ب ـ ۴۴ موافقتنامه حل و فصلی را منعقد کردند که مقرر می‌دارد در ازای حل و فصل کامل و نهایی کلیه مناقشات، اختلافات، ادعاها و موضوعاتی که مستقیماً و یا بطور غیر مستقیم از روابط، معاملات، قراردادها و رویدادهای مربوط به موضوع اصلی پرونده شماره ب ـ ۴۴ ناشی شده یا محتمل‌الوقوع می‌باشد، مبلغ ۱۲۵،۰۰۰/ـ دلار امریکا (یکصد و بیست و پنج هزار دلار) به ایران پرداخت شود.

امضاء کنندگان زیر تقاضا دارند که دیوان داوری موافقتنامه حل و فصل مزبور را به عنوان حکم داوری مبتنی بر شرایط مرضی‌الطرفین ثبت، و پرونده شماره ب ـ ۴۴ را کلاً و برای همیشه مختومه نماید.

با احترام

علی ایرانی نوبری
نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران
در
دیوان داوری دعاوی ایران ـ ایالات متحده
به تاریخ ۱۸ ، ۹ ، ۳۶

تیموتی ای. ریمیش
نماینده رابط دولت ایالات متحده
در
دیوان داوری دعاوی ایران ـ ایالات متحده
به تاریخ Dec. 15, 1989

موافقتنامه حل و فصل

موافقتنامه حل و فصل حاضر ("موافقتنامه") در تاریخ ۱۴ آذرماه ۱۳۶۸ [پنجم دسامبر ۱۹۸۹] توسط و بین دولت ایالات متحده، (وزارت خارجه) (که منبعد ایالات متحده نامیده می‌شود) و شرکت مخابرات ایران که از موسسات تابعه جمهوری اسلامی ایران می‌باشد (و منبعد ایران نامیده می‌شود) منعقد گردید.

نظر به اینکه ایالات متحده و ایران طرفین پرونده شماره ب ـ۴۴ مطروح در دیوان داوری دعاوی ایران ـ ایالات متحده ("دیوان داوری") بوده،

[و] نظر به اینکه ایالات متحده و ایران مایلند کلیه ادعاها و مناقشات موجود یا محتمل‌الوقوع خود را در رابطه با پرونده ب ـ ۴۴ و موضوع اصلی آنها، حل و فصل نمایند،

بنابراین ، اینک ایالات متحده و ایران به شرح زیر توافق می‌کنند:

ماده ۱

در ازای حل و فصل کامل و نهایی کلیه مناقشات، اختلافات، ادعاها و موضوعاتی که بطور مستقیم یا غیرمستقیم از روابط، معاملات، قراردادها، و رویدادهای مرتبط با موضوع اصلی پرونده شماره ب ـ ۴۴ ناشی شده، یا احتمالا" ناشی می‌شود، مبلغ ۱۲۵،۰۰۰/ـ دلار امریکا (یکصد و بیست و پنج هزار دلار) ("مبلغ حل و فصل") به ایران پرداخت خواهد شد. مبلغ مصالحه همزمان با تسلیم موافقتنامه حاضر به دیوان داوری، بصورت یک فقره چک به نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران تحویل خواهد شد.

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL
دیوان داوری دعاوی ایران ـ ایالات متحده
FILED ثبت شد
DATE 15 DEC 1993
تاریخ ۱۳۶۸ /۹/ ۲۴

ماده ۲

به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی‌الطرفین توسط دیوان داوری، ایالات متحده و ایران بدون تأخیر ترتیبی فراهم خواهندآورد که کلیه رسیدگیهای مطروح در کلیه دادگاهها، مراجع رسیدگی، یا نزد هر مقام و مرجع اداری برای همیشه مردود و مسترد و مختومه شود، و از طرح و/ یا ادامه هر دعوایی در دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده یا هر مرجع رسیدگی، مقام یا مرجع اداری دیگری ازجمله و بدون قید محدودیت، در هر دادگاهی در ایالات متحده امریکا یا ایران، دررابطه با ادعاها و موضوعات مربوط به پرونده شماره ب - ۴۴ ممنوع خواهند بود.

ماده ۳

۱ - در ازای پیمانها، مبانی و سایر توافقهای مندرج در موافقتنامه حاضر، به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی‌الطرفین توسط دیوان داوری، ایالات متحده و ایران برای همیشه یکدیگر و واحدهای وابسته و سازمانهای تابعه و تشکیلات یکدیگر را از کلیه ادعاها، حقوق، منافع، و تعهدات گذشته، حال یا آتی مطروح و یا قابل طرح در آینده و یا در گذشته در ارتباط با مناقشات، اختلافات، ادعاها، و موضوعاتی که مذکور در، مرتبط با، ناشی از و یا قابل طرح دررابطه با موضوع اصلی پرونده ب - ۴۴ باشد، بری‌الذمه خواهند کرد.

۲ - چنانچه ادعاهایی توسط شخص ثالثی در هر دادگاه یا مرجعی علیه یکی از طرفین مصالحه نامه حاضر بر اساس واگذاری یا انتقال حقوق اعم از هر نوع از ناحیه یکی از طرفین این موافقتنامه در رابطه با پرونده شماره ب - ۴۴ اقامه شده و یا ثبت شود. طرفی که چنین واگذاری یا انتقال حقوقی را انجام داده یا فراهم آورده، منحصراً در برابر شخص ثالث مزبور مسئول خواهد بود.

ماده ۴

به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی‌الطرفین توسط دیوان داوری، ابرائات، استردادها، اعراضها، و ردهای مندرج و مذکور در این موافقتنامه خود به خود به اجراء در می‌آیند. پس از صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی‌الطرفین توسط دیوان، اجرای این موافقتنامه نیاز به تنظیم هیچ سند دیگری نخواهد داشت.

ماده ۵

طرفین توافق دارند که موافقتنامه حاضر به منظور حل و فصل خصوصی مناقشات منعقد شده و چنانچه به تصویب دیوان نرسد، باطل و کان‌لم‌یکن خواهد بود و (طرفین همچنین توافق دارند که موافقتنامه حاضر) در مواضع طرفین در موضوعات دیگری غیر از پرونده ب ـ ۴۴ تاءثیر نخواهد داشت. طرفین همچنین موافقت می‌کنند که موافقتنامه حاضر را در تعقیب یا دفاع از هیچ پرونده مطروح در دیوان داوری یا مرجع دیگری بکار نبرده و یا اسباب استفاده از آن را برای هیچ فردی فراهم نیاورند و از موافقتنامه حاضر فقط به منظور اجرای مفاد آن استفاده کنند.

ماده ۶

به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی‌الطرفین، ایالات متحده و ایران از کلیه ادعاهای مربوط به هزینه‌ها (ازجمله حق‌الوکاله) ناشی از یا مربوط به [جریان] داوری، تعقیب یا دفاع از ادعاهای مطروح در دیوان داوری، دادگاههای ایالات متحده یا هر محل دیگری در رابطه با موضوعات مربوط به پرونده ب ـ ۴۴ و/ یا موافقتنامه حاضر اعراض خواهند کرد.

ماده ۷

موافقتنامه حاضر باید حداکثر تا ۱۲ بهمن ماه ۱۳۶۸ [اول فوریه ۱۹۹۰] به دیوان تسلیم گردد. چنانچه موافقتنامه حاضر تا آن تاریخ یا ظرف مدتی بعد از آن که طرفین توافق

کنند تسلیم نشود، درآنصورت خود بخود باطل و از درجه اعتبار ساقط خواهد گردید و طرفین، بدون ورود لطمه‌ای به حقوق مربوطه آنها، در همان وضعی که قبل از تاریخ این موافقتنامه داشتند، قرار خواهند گرفت.

ماده ۸

موافقتنامه حاضر به دو زبان فارسی و انگلیسی تدوین و امضاء شده و هر یک از دو متن از ارزش و اعتبار مساوی برخوردار خواهد بود.

از طرف ایران

توسط

تاریخ ۱۳۶۸/۴/۱۷

از طرف دولت ایالات متحده

توسط

تاریخ D-۰۰ ۹۲۶